

Kusttuin op Isle of Wight

Strandjuttten, *kweken* *& creëren*

OP BEZOEK

De tuin en kwekerij van Gerry Price zijn elk jaar een paar dagen opengesteld in het kader van de National Garden Scheme.

Zie voor data www.ngs.org.uk
Echte tuinliefhebbers kunnen haar bellen of mailen voor een afspraak.

Blue Haze

24 Beachfield Road
Bembridge
Isle of Wight, Engeland
Tel. 0044 (0)7977 550 050
www.thecoastalgardener.co.uk
Kijk voor meer informatie over het Isle of Wight op www.visitisleofwight.co.uk

Op steenworp afstand van de zee is kunstenaar Gerry Price op het Engelse Isle of Wight druk in de weer met het kweken van planten, het onderhouden van haar kusttuin en het creëren van bijzondere objecten van vondsten van het strand.

TEKST MARIEKE VAN GESSEL FOTO'S MODESTE HERWIG MET DANK AAN VISIT BRITAIN & VISIT ISLE OF WIGHT

Een houten paal met huisnummer en een ketting van kiezels verwelkomt bezoekers.

Jullie hadden gisteren moeten komen”, roept Gerry Price ons enigszins bezorgd toe als we het grindpad bij haar huis in het kustplaatsje Bembridge oplopen. Tja, we hadden een beetje pech, want het heeft afgelopen nacht flink gespookt op het Isle of Wight, met storm en stortregens. En dat terwijl het zes weken lang niet geregend had! Het 380 vierkante kilometer grote eiland in Het Kanaal, vlak voor de kust van de havenstad Portsmouth, staat immers bekend als een van de zonnigste plekken van het hele Verenigd Koninkrijk. Het milde, bijna subtropische klimaat is te danken aan de warme Golfstroom die erlangs voert. Gerry, die zichzelf de ‘coastal gardener’ noemt en onder die naam ook tuinen voor anderen ontwerpt, hoeft zich echter geen zorgen te maken, want haar tuin op nog geen honderd meter van het strand ligt er nog altijd schitterend bij en het vroege julizonnetje breekt alweer door.

Kiezels en zandvormpjes

Blue Haze, de naam van haar paradijsje midden in een verder vrij saai woonwijk, valt meteen op dankzij de beplanting en bijzondere creaties van Gerry die haar huis én haar tuin sieren. Een ketting van kiezels hangt om de houten paal waar het huisnummer op staat, een verveerd blauw bord op de oprit verwelkomt bezoekers aan de kleine kwekerij. Boven de houten stellages waarop de planten staan die Gerry allemaal zelf heeft gezaaid en opgekweekt, hangt een plank die is beplakt met allerlei kleurige zandvormpjes waarmee kinderen op het strand hebben gespeeld. ‘The Coastal Gardener’ staat er in knalblauwe letters boven. Voorbijgangers en toeristen die over het kustpad even verderop wandelen worden er als vanzelf naartoe gelokt. „Vaak lopen ze zo de achtertuin in, wat ik zelf niet zo erg vind, want ik vind het heerlijk om met mensen over planten en tuinen te praten. Maar mijn man Steve en zoontje Alfie denken daar anders over”, vertelt Gerry lachend. Ze lijkt charmant te loensen, maar later vertelt ze openhartig dat dat niet het geval is en dat ze een oogprothese heeft. De zo vrolijke en creatieve tuinierster blijkt het nodige te hebben meegemaakt: „Op mijn twintigste ben ik door een andere automobilist aangereden, toen ik in mijn oude Volkswagen Kever reed. Ik was bijna dood, en moest daarna in ieder geval één oog missen.”

Van moestuin naar kusttuin

Gerry (kort voor Geraldine) is opgeleid als beeldhouwer, maar heeft daarnaast altijd graag getuinierd. „Als afstudeerproject heb ik zelfs een stenen tuin gemaakt. Alles was van steen, zelfs de bloemen en de bomen. Daarna heb ik les gegeven, werkte ik als kunstenaar en werd ik regelmatig gevraagd om schooltuinen en volkstuintuinen te begeleiden. Ik heb eigenlijk nooit echt een vast beroep gehad en ben ook vaak verhuisd. Ik houd van mijn vrijheid.” Hiervoor woonde ze onder andere in Nottinghamshire. Daar had ze een moestuin. „Ik was toen al weg van de bijzondere kusttuin Prospect Cottage van filmmaker en kunstenaar Derek Jarman bij Dungeness. Zijn tuin heeft in veel boeken en bladen gestaan en heb ik ook zelf bezocht. Maar in Nottinghamshire, een bosrijk graafschap in de Midlands, kun je natuurlijk geen kusttuin aanleggen. Hier op het Isle of Wight heb ik mijn droom kunnen waarmaken.”

‘Mijn burens weten dat ik een **soort strandjutter** ben die alles kan gebruiken, dus vaak vind ik allerlei spullen bij de voordeur.’

Gerry's favoriete tuinplanten

REUZENSLANGENKRUID

(*Echium pininana*)

'Big, bold and beautiful.' De tweejarige plant vormt torenhoge, doorgaans lavendelblauwe toortsen.

ZEEKOOL

(*Crambe maritima*)

Krijgt grote, grijsgroene bladeren en bloeit in mei met witte, zoetgeurende bloemen.

'Je kunt de stengels ook eten.'

PAARSE MORGENSTER

(*Tragopogon porrifolius*)

Een tweejarige met paarse bloemen van mei tot augustus. 'Je kunt de wortels eten, maar ik kweek ze voor de bloemen.'

Prospect Cottage was haar inspiratie. 'Hier op het Isle of Wight heb ik mijn droom kunnen waarmaken.'

Toen ze hier acht jaar geleden met haar man en kind kwam wonen, lag er voor het huis een mossig gazon en erachter een soort rotstuin. Indertijd werkte Gerry als kunstenaar. Vijf jaar geleden werd ze ernstig ziek. „Toen had ik genoeg tijd om na te denken wat ik echt wilde. Ik was wel klaar met het hele galeriewereldje en besloot mij toe te leggen op tuinieren. Tijdens mijn genezingsproces begon ik met het herinrichten van de achtertuin, een heel therapeutische bezigheid. Bovendien hield ik, omdat ik bijna alles zelf zaaide, zoveel planten over, dat ik als vanzelf een kwekerijtje op de oprit begon.”

Het kusttuinieren leerde ze door cursussen te volgen, in de praktijk en door te experimenteren. „Iedereen roept altijd dat Afrikaanse lelies het beter doen in pot, maar hier groeien ze geweldig in de volle grond. Hetzelfde geldt voor de vijg en de olijf”

Ze maakte een verhoogd terras van planken, dat doet denken aan de looppaden langs strandpaviljoens, en liet ladingen grind aanrukken en storten op antiworteldoek. „Het doek houdt het onkruid tegen en tegelijkertijd vocht vast. Alleen moet ik er wel elke keer als ik iets plant een gat in snijden of knippen.”

Mozaïeken en mobiles

Ze legde een slingerend pad van ingegraven stoepranden en maakte een hek van houten planken die aanspoelden op het strand. „Mijn burens weten dat ik een soort strandjutter ben die alles kan gebruiken, dus vaak vind ik allerlei spullen bij de voordeur. Van flessendoppen maak ik bijvoorbeeld mozaïeken, zoals die bloem tegen het blauwe schuurtje, en mobiles. Ik ga tegenwoordig ook met groepjes schoolkinderen naar het strand om stenen, schelpen, flessen en nog veel meer dingen te verzamelen en daar leuke dingen van te maken. Je slaat zo meerdere vliegen in een klap: je maakt het strand schoon en leert kinderen over de natuur en creatief bezig zijn.”

Het slingerende pad is gemaakt van ingegraven stoepranden.

Creëer een *kusttuin*

- 1 Begin met het storten van een laag grind. Dat is decoratief, maar de kiezels zorgen er ook voor dat het vocht in de grond niet door de zon verdamppt.
- 2 Kies grijsbladige planten, die het goed doen in de zon en in droge, goed doorlatende (zand)grond. Deze hebben vaak een waslaagje of fijne beharing die voorkomt dat er teveel vocht verdamppt. Denk aan: lavendel, alsem (*Artemisia*), ezelsoren (*Stachys*), kattenkruid (*Nepeta*), steentijm (*Calamintha*), spoorbloem (*Centranthus*), struiklavatera, ijzerhard (*Verbena bonariensis*) en distels (*Echinops* en *Eryngium*).
- 3 Ook ruisende siergrassen zijn geschikt voor de droge tuin én een strandsfeertje aan huis.
- 4 Maak tot slot leuke decoraties van schelpen en drijfhout.

De dikke laag grind houdt onkruid tegen en zorgt ervoor dat vocht langer in de grond blijft.

In verhoogde houten bakken, die ze vulde met compost kweekt ze groenten, fruit en kruiden, van aubergines en courgettes tot kerriepplanten en asperges. Die laatste voorziet ze van een wel heel bijzondere mulch- annex compostlaag: zeewier! „Bij voorkeur verzamel ik dat na een flinke storm- en regenbui, zoals die van gisteravond, want dan is het meeste zout er al afgespoeld. Anders spreid ik het uit over het grind op de oprit en spoel ik het zelf af. Het werkt geweldig; we hadden op een gegeven moment zoveel asperges dat ik er geen trek meer in had.”

In de achtertuin zien we een prachtige combinatie van de zwarte bloemhoofdjes van duifkruid *Scabiosa atropurpurea* 'Black Knight' en de frivole witte bloemschermen van *Ammi majus*. Ze zijn een stuk hoger dan we ze meestal zien, dus floreren ze duidelijk in deze zonnige en droge condities.

Dat geldt ook voor het hier inheemse reuzenslangenkruid *Echium pininana*, dat de voortuin domineert. „Tuinexpert en presentator Alan Titchmarsh gebruikte die in zijn showtuin op de Chelsea Flower Show 2014. Daarvoor liet hij zich inspireren door Yorkshire, waar hij geboren is, en door het Isle of Wight, waar hij een tweede huis heeft. Van de bijzondere witbloeiende *Echium* die hij ook gebruikte, heb ik er nu drie uit zaad weten op te kweken. Het is wel jammer dat *Echiums*, als ze oud worden, er een beetje sleets gaan uitzien, net zoals wij eigenlijk”, lacht ze. Aan de voet van het slangenkruid zien we vreemde metalen plantensteunen. „Dat zijn grondankers, waarmee ze in de Tweede Wereldoorlog de stranden hier verstevigden.”

Gezoem van bijen

Labrador Boomer loopt vrolijk kwispelend met ons mee en Gerry wijst op de paarse morgenster (*Tragopogon porrifolius*). „De wortels kun je eten. Ze smaken een beetje naar oesterzwammen. De bloemen sluiten zich rond lunchtijd, dan houden ze het voor gezien. Maar ze trekken veel bijen en insecten aan en vormen ook heel leuke, harige zaaddoosjes.” Het is heerlijk rustig in de tuin, op het gezoem van de bijen en het gekwetter van de vogels na. „Ik vind het belangrijk om organisch te tuinieren. Ik gebruik geen chemische bestrijdingsmiddelen en alleen turfrijpe compost.”

En ze recyclet dat het een lieve lust is. Een oude zeef is veranderd in een mini-keukentuintje, compleet met een verbogen mes en vork erin. Houten pallets zijn nu verticale tuintjes, kratten tegen de schuur vormen lijstjes voor de sleutelbloempjes *Primula auricula* en de lilielichte *Watsonia*. We kunnen het niet laten iets van dit bijzondere kustparadijsje als souvenir mee te nemen. Dus gaan we naar huis met een door Gerry Price ontworpen koffiemok en een bootjesmobile die ze maakte van oude zeekaarten van de Solent, de zeestraat tussen het Isle of Wight en de Engelse zuidkust.

‘Ik had zoveel planten over, dat ik als vanzelf een kwekerijtje op onze oprit begon.’

